

Eros ontwortelt mijn hart

Sappho van Lesbos

Eros ontwortelt
mijn hart

Verzen

Vertaald door Aart R.P. Wildeboer en
Pierre J. Suasso de Lima de Prado

Met een nawoord van
Aart R.P. Wildeboer

Ambo|Anthos
Amsterdam

Eerste druk 1985
Vijfde, herziene druk 2014

ISBN 978 90 263 2823 7

© 2014 Nederlandse vertaling Ambo|Anthos *uitgevers*,
Amsterdam en Aart R.P. Wildeboer

De eerste druk verscheen bij Uitgeverij Anthos, Baarn, in 1985 onder de titel *Sappho van Lesbos – Verzamelde gedichten en fragmenten* ingeleid en vertaald door Aart R.P. Wildeboer en Pierre J. Suasso de Lima de Prado. De daaropvolgende uitgaven verschenen onder de titel *Eros antwoordt mijn hart*.

Omslagontwerp Marry van Baar

Omslagillustratie © *Contemplation*, 1903 (oil on canvas, diameter 50,8 cm),
John William Godward (1861-1922) / Courtesy Jeremy Maas Gallery, Londen

Verspreiding voor België:
Veen Bosch & Keuning uitgevers n.v., Antwerpen

Sommigen zeggen dat er negen Muzen zijn; maar zij zouden na moeten denken. Want kijk, daar is Sappho van Lesbos, zij is de tiende.

Plato, *Anthologia Palatina*. 9, 506

Vandaag
zal ik mijn hart
uitzingen
uit liefde
voor mijn vrienden

Ik houd van dingen
die mij strelen
ik geloof dat
liefde
het zonlicht
weerspiegelt

~

Voor een vergeten meisje

Zoals een zoete appel
rijpend aan de hoogste tak
niet vergeten door de plukkers
maar buiten hun bereik

Zoals een hyacint
in de bergen vertreden
door de herder
ter aarde neerliggend
nog volop in bloei

De zacht zingende
nachtegaal
bode
van de lente

Eros
ontwortelt
mijn hart
zoals een wervelwind
een bergeik

Gyrinna

Je bent gekomen
je hebt er goed aan gedaan
ik heb zo naar je verlangd

je hebt in mijn hart
een hevige liefde ontbrand
Wat een zegen

Moge je zo lang
gelukkig bij mij zijn
als de tijd
dat je afwezig was

~

Zeg me

is er iemand
in de hele wereld
die je meer bemint
dan mij

~

Atthis

onze geliefde Anactoria
in het verre Sardis
denkt onafgebroken aan ons
aan het leven dat wij hier deelden

toen jij voor haar
een uitverkoren godin was
en je zingen haar met diepe
vreugde vervulde

nu schittert zij onder
de Lydische vrouwen
zoals de roze maan
na zonsondergang

de sterren vervaagt
haar licht over
de zoute zee en
de bloeiende velden uitstort

zachte dauw valt
op de aarde, verfrist
de rozen, de tere tijm
en de geurige kruidnagel

zij wandelt doelloos
denkend aan haar geliefde Atthis
Verlangen pijnigt haar begerig hart
zij schreeuwt: Kom hierheen

en wat zij roept
weten wij
maar al te goed
jij en ik

want de fluisterende nacht
herhaalt die kreet
over de glanzende zee
die ons scheidt

~

Echt waar
ik zou dood willen zijn

Toen zij heenging
barstte ze in tranen uit
en zei
Sappho
ik ga
ondanks mijzelf

En ik
ik antwoordde haar
Vertrek verheugd
en denk aan mij
want je weet
hoe dol ik op je ben

Als je me vergeet
herinner je dan
hoe kostbaar en intens
het leven was
dat wij samen deelden

Hoe vaak jij
aan mijn zijde
kransen van viooltjes
rozen en saffraan
droeg
in je golvende lokken

Hoe je guirlandes
van ontelbare bloemen
rond je
frêle hals
strengelde

Je jeugdige
blanke lichaam
overvloedig parfumeerde
met kostbare
en koninklijke
mirre

Hoe je
in mijn armen lag
terwijl wij uit de handen
van beminnelijke meisjes
alles ontvingen dat kieskeurige
Ioniërs kunnen begeren.

Iedere heuvel
iedere heilige plaats
iedere beek
hebben wij samen bezocht
en in de vroege lente
dwaalden wij

geheel alleen
in de levendige bossen
waar koren van
nachtgalen zongen

~